

ឯកសាររបស់អេកូលេស៊ី

ការនាំមកនូវគុណភាពនិងភាពប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះចំណាំចំណីសត្វនៅតំបន់ត្រូពិក

David S. Price, July 2015 ដោយលោក ដេវីត ប្រាយស៍ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៥

បកប្រែដោយ: លោក សៀម ស៊ិន

លោក ដេវីត ប្រាយស៍ គឺជា ទីប្រឹក្សាផ្នែកបរិស្ថានជាន់ខ្ពស់របស់ LEAD Asia ហើយធ្វើការទូទាំងទ្វីបអាស៊ី ដោយផ្តល់ជាប្រឹក្សាទៅលើ បញ្ហាមួយចំនួនដែលរាប់បញ្ចូលទាំង និរន្តរភាពផ្នែកបរិស្ថាន និងការអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ ការផ្លាស់ប្តូរអាកាសធាតុ ការស្តារឡើងវិញនូវអេកូឡូស៊ី និងការជួយកែដីដែលសឹកវិចិល ការព្យាបាលទឹកខូច ការគ្រប់គ្រងការប្រោះ ការស្តារដើមកោងកាងឡើងវិញនិងការអនុវត្តន៍ប្រកបដោយនិរន្តរភាពក្នុងផ្នែកប្រពលកសិកម្ម។ គាត់និងភរិយារបស់គាត់ឈ្មោះថា ថៃមី ដែលជាសមាជិកនៃអេសអាយអិលអន្តរជាតិ បានធ្វើការជា អ្នកជំនាញផ្នែកភាសានិងអ្នកបកប្រែអស់រយៈពេលជាង២៥ឆ្នាំនៅក្នុងប៉ាពួ ប្រទេសឥណ្ឌូនេស៊ី។ លោកដេវីតបានផ្លាស់ប្តូរមកកាន់តួនាទីរបស់គាត់បច្ចុប្បន្នក្នុងអំឡុងពេលនៅសល់ចុងក្រោយនៃការងារ។ លោកដេវីត ទទួលបាន B.Sc ផ្នែកសត្វវិទ្យា និង PDDSc ផ្នែកអភិរក្សាជីវវិទ្យា។ គាត់បច្ចុប្បន្នកំពុងរៀនយកផ្នែក M.Sc ផ្នែកសត្វវិទ្យានិងការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន។

ខ្ញុំបានអានដោយការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងពិសេសចំពោះឯកសាររបស់ស្ត្រីអ៊ីតប្រោនថ្មីៗនេះក្នុងកំណត់ត្រារបស់អេកូលេស៊ីលេខ ២៣ដែលមានចំណងជើងថា ការប្រើប្រាស់ចំណីសត្វនៅតំបន់ត្រូពិកសំរាប់ការលើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅក្នុងតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ ដោយការផ្តោតទៅលើ សត្វចិញ្ចឹម (ប្រោន២០១៥)។ លោកប្រោនគឺជាទីប្រឹក្សាផ្នែកកសិកម្មដែលមានបទពិសោធន៍ល្អម្នាក់ដែលភាគច្រើនធ្វើការនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ នៅក្នុងអត្ថបទនេះ គាត់បាននាំអោយស្គាល់ស្មៅខ្លះនិងចំណីពពួកសណ្តែកខ្លះ (ចំណីសត្វគឺជា រុក្ខជាតិចំណីស្មៅដែលគេអោយដល់សត្វ) ហើយនាំអោយប្រើប្រាស់ពួកវាអោយបានច្រើនឡើងដោយកសិករខ្នាតតូចក្នុងផ្នែកខ្លះនៅតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍។

ពេលដែលខ្ញុំកំពុងតែកាន់តែអាន តែបើជាខ្ញុំកាន់តែមិនងាយស្រួលជាមួយនិងការនាំរបស់លោកប្រោន ភាគច្រើននៃក្រុមសរីរាង្គដែលបាននាំនៅក្នុងអត្ថបទគឺជាពពួកពូជដែលឈ្លានពាន គ្របគេងយ៉ាងខ្លាំង ហើយខ្ញុំ

ជឿថា មិនត្រូវបាននាំទៅក្នុងតំបន់ថ្មីឡើយដោយគ្មានការវាយតម្លៃអោយបានច្បាស់លាស់នៃផលប៉ះពាល់ ដែលអាចកើតមាន។ នៅក្នុងការឆ្លើយតបនៅក្នុងអត្ថបទនេះ ខ្ញុំនឹងចែករំលែកដោយសង្ខេបនូវបទពិសោធន៍ របស់ខ្ញុំជាមួយនឹង ពពួកគ្របគេងនេះ ដោយការផ្តល់ជាទន្ទឹមទៅនៃពពួកពូជឈ្នានពានគេដែលបង្កជា បញ្ហា បង្ហាញអ្វីដែលអ្នកជំនាញបាននិយាយពីស្មៅនិងពពួកសណ្តែកដែលផ្តល់ដោយលោកប្រោន ហើយនិង ព្យាយាមផ្តល់នូវគោលការណ៍ខ្លះនិងស្នើជាយោបល់ខ្លះសំរាប់លទ្ធផលដែលគ្រោះថ្នាក់ទៅថ្ងៃខាងមុខ។

ខ្ញុំជាអ្នកញូស៊ីឡែនដោយកំណើត ដែលប៉ះពាល់ដល់ទសន្សះរបស់ខ្ញុំចំពោះពូជពពួករុក្ខជាតិឈ្នានពាននេះ។ ញូ ស៊ីឡែនប្រហែលជាមានបញ្ហាជាមួយនឹងសរីរាង្គពពួករុក្ខជាតិឈ្នានពានមួយចំនួនជាជាងដំបន់ផ្សេងទៀតនៅ លើផែនដីនេះ។ ជាការមិនល្អល្អាញ វាមានគោលបំណងដើម្បីធ្វើអោយញូស៊ីឡែនអោយដូចជា ប្រទេសវ័ យចំណាស់ (ចក្រភពអង់គ្លេស) ហើយនិងដោះស្រាយអ្វីដែលតែបានឃើញថាខ្លះទាំងសត្វនិងរុក្ខជាតិជាច្រើន។ អ្នកបង្កើតប្រទេសរបស់ខ្ញុំបាននាំមកនូវសត្វនិងរុក្ខជាតិដែលគួរអោយចាប់អារម្មណ៍មួយចំនួន ពូជក្តាន់ជាច្រើនពី អាមេរិកខាងជើង អឺរ៉ុបនិងអាស៊ី ពពួកភ្នំរោមខ្លីនិងវែងពីអឺរ៉ុប សត្វស្រដៀងស្តា ពីអូស្ត្រាលី ក្លោកពីអាស៊ី ជាដើ ម។

ទន្ទឹមត្រូវបាននាំសំរាប់ការបញ្ចេញនិងក្លាយជាឧបករណ៍មួយសំខាន់ចំពោះការសិក្សាចរិតវិលនិងច្រោះដី ដូច្នោះ យើងបាននាំសត្វស្តាតប្រភេទស្តា និងសត្វស្រដៀងគ្នាដែរ **stoats, weasels and ferrets** ដើម្បីការពារពួកវា (សត្វស្តាមួយប្រភេទទៀត ដែលគេឃើញមានស្រួលជាងរស់នៅដែលចាប់សត្វស្តាបជាចំណី កំពុងតែនាំមកនូវ ការដាច់ពូជជាច្រើន) ការនាំនូវប្រភេទសត្វដែលកម្រ គឺមិនត្រូវបានកំណត់ចំពោះសត្វឡើយ ព្រៃធម្មជាតិរបស់ អូស្ត្រាលីគឺបាន ប្រែក្លាយយ៉ាងឆាប់រហ័សទៅរកទីវាលស្មៅដែលពូជសត្វមួយចំនួននេះពេលនេះគឺកំពុងគ្របដ ណ្តប់។ ដើមឈើផ្កាលឿង **Gorse** ត្រូវបាននាំសំរាប់ការធ្វើជារបងនិង ដើមផ្កា **Scotch broom** សំរាប់ធ្វើជា គ្រឿងលម្អ ទាំងពីរនេះកំពុងតែវាតទីយ៉ាងធំនៅក្នុងទីដែលដាំដំណាំមួយមុខហើយចំណាយពេលជាច្រើនទស វត្សដើម្បីគ្រប់គ្រងវា។ ពូជរុក្ខជាតិជាង ២៥០០០ ប្រភេទត្រូវបាននាំ ((Duncan & Williams 2002)— បើប្រៀប ធៀបជាមួយពូជនៅប្រទេសញូស៊ីឡែន ទាំងមូល ជាង២៥០០ប្រភេទបានក្លាយទៅជាធម្មជាតិនៅក្នុងព្រៃ ជាមួយ នឹងជាង៣០០ប្រភេទកំពុងត្រូវបានចាត់ជាចំណាត់ថ្នាក់ថាជាពូជឈ្នានពានគេ។

បទពិសោធន៍របស់ខ្ញុំជាច្រើននៅក្នុងប្រទេសឥណ្ឌូនេស៊ី ក៏បានអនុញ្ញាតិអោយខ្ញុំសង្កេតជាដំបូងដែរនូវ ការនាំពីពូជរុក្ខជាតិដែលឈ្នានពានគេ ពីប្រទេសក្រៅទាំងរុក្ខជាតិនិងសត្វ។ ចំណេះដឹងរបស់ខ្ញុំគឺ ផ្នែកអេកូឡូស៊ីណិងធម្មជាតិបានអោយខ្ញុំនូវការយល់ដឹងខ្លះៗចំពោះអាកប្បកិរិយានិងឥទ្ធិពលរបស់វា និងទៅដល់លទ្ធផលតម្លៃនិងគុណប្រយោជន៍។

ពពួកពូជរុក្ខជាតិឈ្នានពានគេពីបរទេស

“ពូជឈ្នានពានគេពីបរទេសនេះកំពុងតែរីកដុះដាលជាការគំរាមកំហែងធំមួយដល់ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយនិរន្តរភាព វាក៏បានប៉ះពាល់ដល់ការកើនកំដៅផែនដីនិងការបំផ្លិចបំផ្លាញដល់ប្រព័ន្ធដែលគាំទ្រជីវិតដែរ”

Preston and Williams (2003)

ពពួកពូជបរទេសដែលឈ្នានពានគេនេះ (ជាញឹកញាប់គេហៅថា IAS តាមផ្នែកអក្សរសាស្ត្រ) ជាពូជដែលនាំមកក្នុងតំបន់នេះពីក្រៅក្រៅពីកំរិតធម្មតាធម្មជាតិរបស់វា បើទោះជាតាមគោលបំណងឬដោយចៃដន្យក៏ដោយ អ្នកណាដែលធ្វើអាណានិគមន៍មកនលើគេគឺមិនល្អឡើយ ប៉ះពាល់យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ។ ពូជនេះអាចក្លាយទៅជាស្មៅចង្រៃ សត្វចង្រៃឬភ្នាក់ងារចង្រៃ ដែលប៉ះពាល់ដល់ទាំងប្រយោជន៍របស់មនុស្សនិងប្រព័ន្ធធម្មជាតិ ហើយនិងប៉ះពាល់ប្រព័ន្ធកសិកម្ម ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដើម ជីវចម្រុះជីវសាស្ត្រ ឬសុខុមាលភាពរបស់មនុស្ស ((Perrings et al. 2002, UNEP; CBD). ឧទាហរណ៍នៃពូជពីបរទេសដែលឈ្នានពានគេដែលគេស្គាល់ច្បាស់មានទាំង កុដស្វីនៅសហរដ្ឋអាមេរិក ចកសមុទ្រនៅតំបន់ត្រូពិក ខ្យងសេះបង្កង់នៅបឹង Great Lakes និងសត្វបក្សីស្ពាលីង starling នៅអាមេរិកខាងជើង។ ពូជដែលបាននាំគឺសុទ្ធតែមិនមែនសុទ្ធតែអាក្រក់ទាំងអស់ឡើយ តាមពិត ភាពស៊ីវិលគឺមិនអាចទៅបានប្រសិនបើគ្មានពួកវា ប្រហែលជា ៩៨% នៃប្រព័ន្ធចំណីរបស់សហរដ្ឋអាមេរិក ដែលមានតម្លៃដល់ទៅ ៨០០កោដិដុល្លាររៀងរាល់ឆ្នាំ បានមកពីពួកដែលគេនាំនេះឯងដូចជា ស្រូវសាលី ស្រូវពោត និងសត្វចិញ្ចឹមជាច្រើនទៀត ((Pimentel et al. 2001:1, Pimentel et al. 2005:273). ពូជធម្មជាតិជាច្រើន (ការផលិតដែលមាននិរន្តរភាពដែលបង្កើតមកពីមិនមែនធាតុដើម ដោយគ្មានការសម្របសម្រួលពីមនុស្ស) មិនបានក្លាយទៅជាពូជឈ្នានពានគេទេ (Rejmanek 2000:497), ហើយទោះបីជាពូជដែលឈ្នានពានខ្លះនេះក៏ផ្តល់ផលប្រយោជន៍ណាស់ដែរ។ តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយក៏ មួយចំនួនធំទៀត ក្លាយទៅជាពូជដែលប៉ះពាល់មែនទែន។ នៅអឺរ៉ុប ១១% នៃពូជជាង ១០០០០ ដែលជារុក្ខជាតិមិនមែនដើម ត្រូវបានគេទទួលស្គាល់ជាច្រើនថាបានប៉ះពាល់អេកូឡូស៊ីដែលអាចវាស់វែងបាន (Vilà et al. 2010).

ការឈ្នានពានរបស់ពូជពីបរទេសត្រូវបានទទួលស្គាល់ថាជាចំណុចសំខាន់មួយហើយវាបានសាយភាយនាំអោយមានការផ្លាស់ប្តូរវិស្វកម្មទូទាំងសកលលោក ((McNeely et al. 2001; Simberloff et al.

2013)តារាងទី១។ ការវាយតម្លៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីសហស្សវត្ស (2005:96-99) បានធ្វើបញ្ជីរដ្ឋឈ្មួនពាន គេថាជាអ្នកដែលនាំអោយមានការបាត់បង់ជីវចម្រុះកំពូលទាំង៥។ នៅសហរដ្ឋអាមេរិក ៤២% នៃការ ទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការថាពូជមួយចំនួនបានត្រូវគំរាមកំហែង ហើយនិងធ្វើអោយមានគ្រោះដោយសារ តែពូជពីបរទេសដែលឈ្មួនពានគេ (Pimentel et al. 2005)ជាចំបង។ ឯកសារស្ទើរតែ៧០០ពីសត្វត្រូវ បានផុតពូជ ជាង២០%គឺបណ្តាលមកពីពូជដែលឈ្មួនពានគេឯង(Clavero & García-Berthou 2005). ៥៦ ក្នុងចំណោម ពូជឈ្មួនពានគេចំនួន១០០ ដែលធ្ងន់ធ្ងរបំផុតគឺត្រូវបានរកឃើញនៅតំបន់ត្រូពិក (ISSG 2007), ហើយនៅតំបន់អាស៊ីគឺជាតំបន់សំខាន់ លោកស្នេហ្វិន អេលៀតនៅឈាងម៉ៃ ធ្វើការនៅ អង្គការស្រាវជ្រាវការស្តារឡើងវិញពីព្រៃឈើ (FORRU) បាននិយាយថា ឧបសគ្គធំជាងគេមួយចំពោះ ការស្តារឡើងវិញនូវអេកូឡូស៊ីព្រៃឈើតំបន់ត្រូពិកគឺពូជរុក្ខជាតិដែលឈ្មួនពានគេនេះឯងដែលវាបាន យកឈ្នះកូនរុក្ខជាតិដើមហើយដែលវាបង្ករជំរុញអោយមានភ្លើងឆេះព្រៃ (ទស្សនៈផ្ទាល់ខ្លួន)។

តម្លៃផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចសង្គមនៃពូជឈ្មួនពានគេនេះត្រូវបានវាស់វែងដោយការគ្មានការងារធ្វើ បំផ្លាញ សំ ភារៈ បរិក្ខារ បាត់បង់ថាមពល កង្វះខាតទឹកនឹងអាហារ ភាពសឹកវិចរិលនៃបរិស្ថាន បាត់បង់ជីវចម្រុះ អា ត្រាកើនឡើងនិងភាពស្រួចស្រាវនៃគ្រោះមហន្តរាយធម្មជាតិ មុខសញ្ញាថាគ្រោះធម្មជាតិ និងការ បាត់បង់អាយុជីវិត។ វាមានការពិបាកខ្លាំងក្នុងការចាត់តាំងចាត់ចែងអោយស្មើផ្នែកថវិការចំពោះផល ប៉ះពាល់នេះ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ភីមែនថែលនិងសហការី (២០០០) បានប៉ាន់ស្មានថា ការ ឈ្មួនពានរបស់ពូជពីបរទេសមានតម្លៃជាង ១០០កោដិដុល្លារជារៀងរាល់ឆ្នាំ ហើយជាង ៣១៥កោដិ ដុល្លារទូទាំងសកលលោកក្នុងមួយឆ្នាំៗ ((Bright 1999). ទោះបីជាពូជតែមួយមុខក៏អាចទទួលខុសត្រូវ ចំពោះការខាតបង់ប្រាក់រាប់លានដុល្លារដែរ។ ខ្យងប៉ោមមាសរបស់អាមេរិកឡាទីន *Pomacea canaliculata*ត្រូវបានយកទៅក្នុងប្រទេសហ្វីលីពីននៅឆ្នាំ ១៩៨០ ដើម្បីផ្តល់ជាធនធានអាហារដែល មានប្រូតេអ៊ីនខ្ពស់ ហើយក៏បានធ្វើអោយមានការខាតបង់ជាបន្តបន្ទាប់ដល់ផលស្រូវដល់ទៅ ១កោដិ ដុល្លារជារៀងរាល់ឆ្នាំ (Naylor 1996). តំបន់រាល់ដីរាប់របស់ប្រទេសចិនសព្វថ្ងៃនេះមានពូជឈ្មួនពាន គេយ៉ាងហោចណាស់ក៏ ៤០០ប្រភេទដែរ ដែលមានតម្លៃខាតបង់ដល់ទៅ១៤.5 កោដិដុល្លារតាមការប៉ាន់ ស្មានជារៀងរាល់ឆ្នាំ (Agoramoorthy & Hsu 2007).

កំរិតធំខ្លះ ផលប៉ះពាល់ដែលវែងឆ្ងាយជាងគឺមិនអាចត្រូវបានការពារបានឡើយ ដូចជាផលប៉ះពាល់ ច្រើនផ្នែកដោយការនាំយករុក្ខជាតិដែលជួយអោយមានជាតិអាស៊ីត ទៅលើដំណើរការប្រព័ន្ធអេកូឡូ

ស៊ី (Vitousek et al. 1987). ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីប្រហែលជាត្រូវបានគេបញ្ជាក់ថានៅខាងក្រោមនិងនៅលើដីដោយការនៃនាំនូវរុក្ខជាតិដែលអាចផ្លាស់ប្តូរប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនិងមុខងាររបស់វាជាពិសេសតាមរយៈការមានជាលក្ខណៈសហគមន៍និងផ្លាស់ប្តូរវដ្តអាហាររូបត្ថម្ភ (Simberloff et al. 2013). គីមីពីដី វារីវិទ្យា និងរបបភ្លៀង ក៏អាចត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរដែរ (Cronk & Fuller 1995). ការសិក្សាចរិល អាចផ្លាស់ប្តូរបាន និងរចនាសម្ព័ន្ធរូបសាស្ត្រ (ដូចជា ផ្នែកខ្សាច់) ក៏អាចត្រូវបានបន្ថែម (Simberloff 2011). ផលប៉ះពាល់ជារួមគឺការអន់ថយចរិលនៃដីជាទូទៅ ដែលជាអ្នកនាំអោយមានភាពក្រីក្រដីធំមួយ (Kaimowitz & Sheil 2007).

ផលលំបាកនៃការឈ្លានពាននេះអាចនឹងចំណាយពេលជាច្រើនឆ្នាំឬទសវត្សក្នុងការកំណត់វា ហើយពូជឈ្លានពាននេះដែរ នឹងមិនរលាយបាត់ឡើយរហូតដល់វាបំបាត់ឆ្នាំបន្ទាប់ពីមានការធម្មជាតិឬនីយកម្ម (Essi et al. 2011). នៅរដ្ឋហ្វ្លូរីដា ម្ចេសប្រេស៊ីលនៅតែមានកំហិតដល់ទៅមួយសតវត្ស តែបន្ទាប់មកវាក៏បានពង្រីកយ៉ាងលឿនទូទាំងតំបន់ធំៗ (Crooks 2011). រុក្ខជាតិដែលមានបញ្ហាមួយចំនួនដែលគេយកមកដល់អឺរ៉ុបបានចំណាយពេលចន្លោះពី ១៥០ ទៅ ៤០០ ឆ្នាំទើបឈានដល់ភាពពេញរបស់វានៃការពង្រីកខ្លួន (Gassó et al. 2010), ការដែលអោយតម្លៃទាបនៃវិសាលភាពរបស់វាដែលមនុស្សមិនបានដឹងពីផលលំបាករបស់វាចំពោះពូជទាំងអស់នេះ។

បញ្ហាដែលឈ្លានពាននេះគឺមានភាពធំធេងណាស់ ហើយជាសកលលោលទៀតផង ដែលយើងបង្វែរតាមលទ្ធផលដែលអាចធ្វើទៅបាន (ដោយគ្មានការអន្តរាគមន៍) ។ ការធ្វើអោយមានជាតិហ្សែនតែមួយគឺជាដំណើរការមួយដែលសហគមន៍អេកូឡូស៊ីនិងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីបានក្លាយទៅជា គ្របដណ្តប់កាន់តែខ្លាំងឡើងដោយចំនួនដែលរីករាលដាលតូចមួយ ពូជដែលសុំទៅនឹងមនុស្ស (ការប៉ាន់ប្រមាណពីប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីសហស្សវត្ស ២០០៥ ៧៩) ការធ្វើអោយទៅជាហ្សែនតែមួយបានពិពណ៌នាពីវិធីដែលពូជឈ្លានពាននេះនិងការនៃនាំនេះកំពុងប្រែក្លាយប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីទៅជាសមញ្ញឡើង សភាពផលិតតិចជាង និងចំរុះសហគមន៍ដើម្បីធ្វើអោយទៅជាសមញ្ញមួយជាមួយនឹងចំនួនដ៏ច្រើននៃពូជនេះ។ លទ្ធផលចុងក្រោយគឺជាប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីមិនធម្មតាដែលបានផ្តល់អោយនូវចំនួនតិចជាងនៃទំនិញនិងសេវាកម្មដែលមនុស្សត្រូវការដើម្បីរស់នៅ។ ឥឡូវនេះវាកំពុងតែកើតឡើងយ៉ាងឆាប់រហ័សនៅគ្រប់ទីកន្លែងនៅលើផែនដី។

តារាងទី១ សកម្មភាពជារួមទូទៅ និងផលប៉ះពាល់នៃពូជឈ្នានពានគេ (បន្ទាប់ពី Bradshaw et al. 2009)

សកម្មភាពរបស់ពូជឈ្នានពានគេ	ផលប៉ះពាល់នៃពូជឈ្នានពានគេ
បណ្តាលអោយមានការដាច់ពូជនៃដីរដើម	គំរាមកំហែងដល់ដីចម្រុះ
ផ្លាស់ប្តូរបរិស្ថានបៃអូទិក	ផ្លាស់ប្តូរដល់រចនាសម្ព័ន្ធដី វដ្តអាហាររូបត្ថម្ភ វារី ឡា និងប្រព័ន្ធភ្លើង
ធ្វើអោយអេកូឡូស៊ីទៅជាសមញ្ញ	គំរាមកំហែងដល់ការផ្តល់អោយនូវប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីសំខាន់និងសេវាកម្ម
ក្លាយទៅជាស្មៅចង្រៃដល់កសិកម្ម	បង្កើនការប្រកួតប្រជែងជាមួយដំណាំ ដីសឹករិចរិល
ប៉ះពាល់ដល់មនុស្សនិងដំណាំ	នាំអោយមានការចំលងពីដំដីដល់មនុស្សនិងដំណាំ

“ការជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមាន និងវែងឆ្ងាយរបស់ពូជឈ្នានពានស្ទើរជាយោបល់ថា ពូជដែលគេបាននាំនេះទាមទារអោយមានការប្រុងប្រយ័ត្នខ្ពស់ណាស់”

(Simberloff et al. 2013)

តើអ្វីដែលធ្វើអោយពូជពិសេសនេះមានទំនោរទៅលើភាពឈ្នានពានគេ? ពូជឈ្នានពានគេមានចរិតលក្ខណៈឬទំនោរដែលធ្វើអោយពួកវាមានការប្រកួតប្រជែងខ្ពស់ណាស់ ទៅលើពូជធម្មជាតិដែលមានស្រាប់ ឬមានសមត្ថភាពកើនឡើងដែលវាធ្វើអាណានិគមន៍ និងជាពូជរំខានគេ។ ទំនោរនេះរួមមានទាំងលទ្ធភាពនៃការផលិតឡើងវិញ លូតលាស់ និងរីករាលដាលយ៉ាងលឿន ឈ្នានពានគេប្រកួតប្រជែងសំរាប់ទទួលបានធនធានដូចជាទឹក អាហាររូបត្ថម្ភ និងទីកន្លែង ហើយកង្វះខាតនូវសត្រូវជាធម្មជាតិនៅក្នុងបរិស្ថានថ្មីរបស់វា។ ពូជនេះជាញឹកញាប់ជាពូជត្រួសត្រាយផ្លូវ និងទំនោរទៅជាទូទៅគ្រប់គ្រងចំពោះតម្រូវការ។

ការភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងជាមួយដំណាំចំណីអាហារសត្វ

គោលបំណងនៃការបង្កើតរុក្ខជាតិចំណាំសត្វថ្មីនេះគឺជាការធ្វើអោយមាននិរន្តរភាពកសិកម្ម ពូជ ឈ្មួនពានគឺជារនាំងដ៏ខ្លាំងចំពោះគោលដៅនេះដោយសារតែវាបង្កើននូវតម្លៃផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចឬបរិស្ថាន ចំពោះការផលិតចំណី ((Driscoll & Catford 2014). ការខិតខំប្រឹងប្រែងដ៏ធំគឺត្រូវបានធ្វើទៅលើពូជ ផ្សេងៗទៀត ដែលនឹងជួយសម្របសម្រួលដល់គោលដៅ តែអ្នកជំនាញខាងកសិកម្ម និងអ្នកធ្វើការ តាមភូមិបានយកមកគិតតិចតួច និងមានលុយតិចតួច ដើម្បីកំណត់ ហានិភ័យនៃការឈ្មួនពាន (Driscoll et al. 2014).ការប៉ាន់ប្រមាណលើហានិភ័យបរិស្ថានគឺកម្រត្រូវបានធ្វើឡើងណាស់ ដោយ ព្រោះសហគ្រាសឬអង្គការដែលធ្វើការមិនមានច្បាប់ឬលុយកាក់ដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះតម្លៃនេះទេ នៅពេលដែលរុក្ខជាតិទាំងនេះក្លាយទៅជាបន្ទុកដ៏ធំ (Driscoll et al. 2014).

ការស្រាវជ្រាវជាច្រើនដែលធ្វើឡើងទៅលើហានិភ័យរុក្ខជាតិឈ្មួនពានគឺអនុវត្តន៍ដោយសហគមន៍ វិទ្យាសាស្ត្រអភិរក្ស។ ការរកឃើញគឺគួរអោយភ្ញាក់ផ្អើល ដំណាំចំណីសត្វថ្មីបានបង្ហាញទំនោរដ៏ខ្លាំងថា នឹងក្លាយទៅជាឈ្មួនពានក៏ធ្ងន់ធ្ងរ។ ជាង៩០%នៃពូជចំណីសត្វថ្មីដែលបង្កើតឡើងដោយក្រុមហ៊ុន រកស៊ីកសិកម្មក្លាយទៅជាស្មៅវាទទិ (Driscoll & Catford 2014). ចរិតលក្ខណៈដែលគេបានជ្រើសរើស សំរាប់ការលូតលាស់ លឿន ការផលិតដែលមានប្រសិទ្ធភាព និងការបំបែក ហើយវាធន់នឹងលក្ខណៈ វិស្វានដ៏ធំទូលាយ គឺជាទំនោរមួយដែលធ្វើអោយរុក្ខជាតិបែបនេះឈ្មួនពានគេ (ibid). ដំណើរការនៃ ការបង្កាត់ពូជ ហើយនិង ការបង្កាត់ពូជច្រើន (របៀបដែលយើងទទួលបានស្រូវសាលី) បង្កើនសីតុណ្ហ ជាតិហ្វូស៊ីយ៉ុននិងពង្រឹងសមត្ថភាពវាអោយរីកលូតលាស់ឡើងទូទាំងលក្ខខណ្ឌដ៏ធំទូលំទូលាយ (Driscoll et al. 2014).ពូជដំណាំថ្មីអាចនឹងត្រូវបានឆ្លងកាត់ពូជជាមួយនឹងពូជស្មៅចង្រៃដែលមាន ស្រាប់ មានទំនោរជាមួយនឹងពូជឈ្មួនពានគេ ការឈ្មួនពានជាញឹកញាប់គេទទួលស្គាល់ថាជាទំនោរ ដែលមានសារៈសំខាន់ចំពោះដំណាំចំណីសត្វដែលមានជោគជ័យ ពួកវាអាចនឹងរស់រានមានជីវិត ហើយនិងអាចរីករាលដាលដោយគ្មានជំនួយ (Miller et al. 1997).

ការត្រួតពិនិត្យឡើងវិញចំពោះដំណាំចំណីសត្វដែលនាំដោយលោកប្រោន

មានធនធានតាមអនឡាញជាច្រើនដែលផ្តល់ព័ត៌មានស្តីពីពូជផ្សេងៗដែលគេស្គាល់ឬសង្ស័យថានឹង ឈ្មួនពានគេនៅក្នុងប្រទេសផ្សេងៗ យ៉ាងហោចណាស់មានផ្នែកមួយបានកំរិតរុក្ខជាតិសំរាប់ហានិ

ភ័យ តិចជាង ១ ស្មើនឹង ហានិភ័យតិច នាំចូលដោយមិនគិតថ្លៃ ធំជាង ធំជាង៦ស្មើនឹងហានិភ័យខ្ពស់ មិនទទួលយក រវាង ១និង៦ ស្មើនឹង ទាមទារអោយមានការវាយតម្លៃបន្ថែមទៀត ដំណើរការដោយ ប្រុងប្រយ័ត្ន។

Global Invasive Species Database (GISD) <http://www.issg.org/database/welcome/> ទិន្នន័យពូជ ឈ្លានពានជាសកលលោក

Pacific Island Ecosystems at Risk (PIER) <http://www.hear.org/pier/index.html> ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនៅកោះ តំបន់ត្រូពិកស្ថិតនៅក្នុងហានិភ័យ

CABI Invasive Species Compendium (CABI) <http://www.cabi.org/isc/> ការចងជាគ្រូមនៃពូជដែល ឈ្លានពានគេ

IUCN Species Survival Commission *Invasive Species Specialist Group* <http://www.issg.org/> បេសកកម្មរស់ រានរបស់ពូជ ជំនាញពូជឈ្លានពានគេ

Island Biodiversity and Invasive Species <http://ibis.fos.auckland.ac.nz/> ជីវចម្រុះលើកោះនិងពូជឈ្លានពាន គេ

ស្មៅចំណីសត្វនៅតំបន់ត្រូពិក <http://www.tropicalforages.info/index.htm> ក៏បានធ្វើបញ្ជីនៃទំនោរ ពូជដែលអាចឈ្លានពានគេដែរ ខាងក្រោមនេះគឺជាសេចក្តីថ្លែងការណ៍សង្ខេបទាក់ទងនឹងភាព ឈ្លានពាន ឬសក្តានុពលនៃការឈ្លានពាន របស់ពូជដែលកត់ទុកនៅក្នុងអត្ថបទរបស់លោកប្រោន។ ដែលវិគ្គិករសាស្ត្រមានភាពខុសគ្នាឬភាពភាន់ច្រឡំដែលខ្ញុំបានបរិយាយទៅលើប្រព័ន្ធព័ត៌មានវិគ្គិក រសាស្ត្រ (<http://www.itis.gov/>) ជាអំណាចមួយ។

Megathyrus maximus (syn. *Urochloa maxima*, *Panicum maximum*): Guinea Grass ស្មៅនៅប្រទេសគីណេ GISD បានក្លាយទៅជាប្រេវ៉ាឡង់នៅប្រទេសសាម៉ូអា និងតុងហ្គោ... ពូជដែលបង្កជាបញ្ហា នៅហ្គាំនិង ហាវ៉ៃ... អាចបង្កើតអោយមានជំហររឹងមាំក្រាស់និងជំនួសពូជព្រៃសុទ្ធ... ការបង្កើតជំហរនេះក្នុងកន្លែង ដែលទំនេរនិងរំខានគេអាចគាបសង្កត់ឬជំនួសរុក្ខជាតិដើមសុទ្ធនៅលើដីដែលមានជីជាតិ ... ធន់នឹង ភាពស្ងួតមានន័យថាវានិងបង្កើតអោយមានម៉ាសដ៏គ្រោះថ្នាក់មួយនៃសំភារៈរុក្ខជាតិដូច្នោះនៅពេល

ដែលមានភ្លើងឆេះ ... កុម្មុវានឹងរឹងមាំជាងហើយពូជសុទ្ធដែលមិនធន់នឹងភ្លើងនិងត្រូវឆេះអស់... អាចរស់
នឹងភ្លើងបានដូច្នោះអាចគ្រប់គ្រងដីបានបន្ទាប់ពីភ្លើងឆេះ... អាចធន់នឹងទឹកដែលមានជាតិប្រៃជាងនិង
ជ្រៀតជ្រែកជាមួយនឹងលំហូររបស់ស្ទឹងដោយសារតែវាមានភាពឈ្លានពានដ៏ខ្លាំងខ្លា។

PIER:

អោយពូជនេះលេខ៦ មានន័យថា ហានិភ័យខ្ពស់ណាស់ មិនទទួលយកបាន ជាស្មៅចង្រៃធ្ងន់ធ្ងរ នៅ
តំបន់ត្រូពិកនិងអនុតំបន់ត្រូពិក ហើយដីទំនេរ ជាទូទៅនៅលើដីព្រៃទំនេរ ដីទុកចោលអត់ប្រយោជន៍
និងតាមចិញ្ចើមផ្លូវ នៅក្នុងដីទំនាបដែលមានជាតិសំណើម លូតលាស់ទៅជាខ្ពស់ ក្រាស់ ជំនួសអោយ
រុក្ខជាតិដើម ធន់នឹងភ្លើង និងភាពស្ងួត។ នៅហាវ៉ៃ ជាធម្មជាតិនិងជាទូទៅ ០ទៅ ៨៥០ម នៅហ្វីដី វាល
ស្មៅអំពៅ តាមដងផ្លូវ និងមាត់ស្ទឹង នៅប្រទេសអូស្ត្រាលី ការបង្កើតបានជាជំហរដ៏ក្រាស់ ដែលអាច
នឹងមិនមានពូជរុក្ខជាតិដើម ជាពិសេសស្មៅដែលចេញផ្កាមុនគេ នៅពេល កាឡេដូនៀ ឥឡូវនេះមានការ
រីកដុះដាលជាខ្លាំង។

CABI: “អ្នកឈ្លានពានដែលទទួលបានជោគជ័យច្រើននៅតំបន់ត្រូពិកនិងតំបន់សីតុណ្ហភាពក្តៅជា
ចំណីសត្វ ជាអាចរីករាលដាលពីគ្រាប់ពូជ វាមានការប្រកួតប្រជែងខ្ពស់ណាស់ជាមួយរុក្ខជាតិដើម
ហើយដោយព្រោះវាមានភាពធន់នឹងភ្លើងខ្ពស់ វាអាចរាលដាលលូតលាស់យ៉ាងលឿនទៅដល់ចន្លោះ
ដែលនៅទំនេរនៅក្នុងធម្មជាតិបន្ទាប់ពីភ្លើងឆេះ។”

TF: “អ្នកដែលធ្វើអាណានិគមន៍លើគេនៅតំបន់ដែលមិនមានស្មៅ ជាពិសេសកន្លែងដែលបង្កើតអោយ
មានការរំខានដល់ដីបានកើតមានឡើង រីករាលដាលតាមមាត់ទឹក និងតាមដងផ្លូវដែលគ្មានស្មៅ ហើយ
ត្រូវបានចុះបញ្ជីជាស្មៅចង្រៃនៅក្នុងប្រទេសជាច្រើន ស្មៅភាគច្រើននៅក្នុងចំការអំពៅ ដោយសារតែ
វាមានលទ្ធភាពអាចដុះលូតលាស់បានក្រោមម្លប់ឈើ ...”

***Brachiaria species hybrid (cv. Mulato II; Cayman)* ពូជកូនកាត់**

ជាប់ទាក់ទងជិតស្និទ្ធជាមួយនឹងពូជខាងលើដែរ ខ្ញុំអាចរកព័ត៌មាននៃការឈ្លានពាននេះបាន ទោះជា
យ៉ាងណាក៏ដោយ ពីផ្នែក TF ដូចជាស្រដៀងគ្នា ទៅនឹង *B. brizantha* [a ដូចគ្នានឹង of *Urochloa*

brizantha], មានសក្តានុពលក្នុងការធ្វើអាណានិគមន៍លើតំបន់ដែលរំខានដល់ព្រៃ PIER បានអោយកំរិតនេះចំនួនលេខ៤ ទាមទារអោយមានការវាយតម្លៃបន្ថែមទៀត។

Paspalum atratum

យ៉ាងហោចណាស់មានពូជនេះចំនួន៣ ដែលមានផលប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរថាជាពូជឈ្លានពានគេ ហើយត្រូវបានចុះបញ្ជីថាជាស្មៅចង្រៃ ដែលមានជាតិពុល។ វាហាក់ដូចជាមានការភាន់ច្រឡំខាងផ្នែកវិទ្យា ឈ្លានពានរវាងពូជនេះនិង *P. plicatulum*, ជាពូជដែលមានការឈ្លានពានមានកំរិតទាប យ៉ាងហោចណាស់នៅកាឡេដូរ៉ូនិងនៅគុយបា ពូជមួយទៀត *P. paspaloides* ឬស្មៅចំណង់ គឺជាស្មៅដែលឈ្លានពានគេនៅអឺរ៉ុប (DAISIE 2009). សូមធ្វើការប្រុងប្រយ័ត្ន។ ស្មៅវិទីវី Vetiver grass (*Chrysopogon zizanioides*), ជាស្មៅដែលមិនឈ្លានពានគេបានពីឥណ្ឌា គួរត្រូវបានពិចារណាថាជាជំងឺសង្គមមួយនៅលើដី ដែលមានភាពស្មៅវិលនិងមានកំរិតប្រកួតប្រជែងតិចជាមួយពូជធម្មជាតិ ទាំងពីរនេះសុទ្ធតែមានគុណសម្បត្តិខាងចំណីសត្វ ហើយនិងភាពមានគំណត់ (មានតែដើមខ្លីទេដែលអាចប្រើប្រាស់បាន) តែស្មៅវិទីវី មានលក្ខណៈសម្បត្តិចបន្ថែមច្រើនជាង ដែលធ្វើអោយវា មានប្រយោជន៍សំរាប់ការដោះស្រាយដល់បញ្ហាកសិកម្មនិងនិរន្តរភាពមួយចំនួនធំ។

***Pennisetum purpureum*: Elephant Grass, or Napier Grass ស្មៅដំរីឬស្មៅនេភៀ**

ពូជនេះចាត់ទុកជាស្មៅឈ្លានពានគេ នៅក្នុងប្រទេសជាច្រើន ដែលមិនគួរត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយឡើយ វានឹងក្លាយទៅជាស្មៅមានបញ្ហាធ្ងន់ធ្ងរដែលតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍និងត្រូវដោះស្រាយក្នុងរយៈពេល៣០ឆ្នាំ ទៀត PIER បានផ្តល់នូវកំរិតមួយដែលខ្ពស់មែនទែនសំរាប់ការឈ្លានពាននិងហានិភ័យ។

PIER: “ជាបញ្ហាដែលធំជាងគេនៅកោះកាឡាប៉ាកូស ជាស្មៅឈ្លានពានគេបំផុតមួយនៅប៉ាពួញូគីនេ ជាប្រធានបទចំពោះកម្មវិធីកំចាត់នៅម៉ាងកាយ៉ា ការដាំពូជនេះត្រូវបានហាមឃាត់នៅម៉ាយ៉ាមី ដេតខោនធី ហ្សូរីដា សហរដ្ឋអាមេរិក មិនអាចទប់ទល់នឹងគុណតម្លៃរបស់វាបានជាស្មៅចំណីសត្វ ស្មៅដំរីនេះបានក្លាយជាស្មៅចង្រៃដ៏អាក្រក់មួយនៅតំបន់ត្រូពិកដោយសារតែវាពិបាកក្នុងការគ្រប់គ្រងវា ក្នុងដីដំណាំនិងដីទំនេរ។”

CABI: ... . "P. purpureum ត្រូវបានចាត់ទុកថាជាស្មៅដែលឈ្លានពានគេបំផុតមួយក្នុងចំណោមស្មៅដទៃទៀត នៅក្នុងពិភពលោករាប់ទាំងការគ្រប់គ្រងគេជាសកលដែលវាត្រូវបានកត់បញ្ជីថាជាស្មៅចង្រៃដែលប៉ះពាល់ដល់កសិកម្មនិងបរិស្ថានក៏ដូចជាពូជដែលឈ្លានពានផងដែរ ជាស្មៅឈ្លានពានគេដែលលូតលាស់យ៉ាងលឿន ធ្វើអាណានិគមន៍តំបន់ថ្មីៗហើយបង្កើតបានជាកុម្មុក្រាស់ខ្លឹក។ ពេលវាបង្កជាកុម្មុហើយ វាអាចកែប្រែទ្រង់ទ្រាយនៃតួនាទីអេកូឡូស៊ីដោយការការផ្លាស់ប្តូរភ្លើង រដ្ឋាភិវឌ្ឍ ដីណាមិចជីវរូប រដ្ឋាភិវឌ្ឍរូបត្ថម្ភ និងសមាសភាពសហគមន៍ ការដែលវាសម្របខ្លួនបានល្អជាមួយនឹងភាពរាំងស្ងួត និងអាចគ្រប់គ្រងទៅលើស្មៅដែលទប់នឹងភ្លើងបាន ដូច្នោះវាមានសមត្ថភាពនឹងដុះឬសយ៉ាងងាយពីឫសនៅសល់បន្ទាប់ពីការរំខាន ជាលទ្ធផល វាអាចប្រកួតគេបានហើយអាចយកឈ្នះទៅលើរុក្ខជាតិធម្មជាតិដើមជាច្រើន។"

នៅក្នុងអត្ថបទរបស់លោកប្រោន កំណត់ត្រារបស់អ្នកនិពន្ធបានលើកឡើងពីការបង្កាត់ ខ្ញុំសូមនាំយ៉ាងមុតមាំថា អេកូគូតែធ្វើការវាយតម្លៃអោយបានល្អិតល្អន់ចំពោះការឈ្លានពានរបស់វានិងការគ្រប់គ្រងមុននឹងសំរេចថាចេញផ្សាយវា (កំណត់ត្រារបស់អ្នកនិពន្ធ អ្នកបង្កើតធានាថា វាមិនមាន ការឆ្លងកាត់បង្កាត់ផ្នែកដីអិមអូទេ) ផងដែរនោះទាំងពូជនេះឬគ្រួសាររបស់វាយ៉ាងជិតស្និទ្ធ (P. setaceum) គឺកំពុងត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយនៅក្នុងប្រទេសថៃនិងហ្វីលីពីន (ហើយប្រហែលជានៅផ្នែកផ្សេងទៀតនៃតំបន់អាស៊ីដែរ) បើទោះបីជាភាគច្រើនយកធ្វើជាគ្រឿងលំអរក៏ដោយ វាជាការបន្ថែមដ៏ល្អមួយទៅក្នុងចំការដែលមានថ្ម នៅក្នុងតំបន់ខ្លះ វាត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយស្ថិតក្រោម ឈ្មោះដែលមិនសមតាមប្រភេទវា គឺវិធីវិពណ៌ស្វាយ

Stylosanthes guianensis: Common Stylo ស្មៅស្ពាយឆ្មៅ

ស្មៅនេះមានការឈ្លានពានគេខ្លាំងស្ទើរគ្រប់ទីកន្លែង ដែលគេយកវាមកដាំ PIER បានអោយវាថាជាស្មៅឈ្លានពានគេខ្ពស់ហើយមានហានិភ័យកំរិតខ្ពស់ ហើយផ្តល់អនុសាសន៍អោយប្រានចោលការយកវាចូលមក។ នៅអូស្ត្រាលី ស្ពាយឆ្មៅជាទូទៅ គឺជាស្មៅចង្រៃនៅលើដីព្រៃ ដីស្មៅ ដីលិចទឹក មាត់ស្ទឹង ដងផ្លូវ តំបន់ដែលមានព្រៃ តំបន់ទំនេរ និងដំណាំ ក្នុងតំបន់ត្រូពិកនិងអនុតំបន់ត្រូពិក។ រុក្ខជាតិនេះត្រូវបានចាត់ទុកថាជាពូជឈ្លានពានគេហើយជាស្មៅដែលប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាននៅតៃវ៉ាន់ (Shan-Hua Wu et al. 2003), កោះប៉ាស៊ីហ្វិក (PIER) និងហាវ៉ៃ (Chakraborty 2004). ពូជស្ពាយឆ្មៅខ្លះ ជាពិសេសពូជ S. guianensis, បានបង្កអោយមានការគំរាមកំហែងដល់ការអភិរក្សដោយសារតែវាខ្លាំង

ខ្លាពេក ហើយវាងាយនឹងបំពានលើគេនៅវាលស្មៅខាងក្រៅនៅអូស្ត្រាលី (Maass & Sawkins 2004). Stylosanthe អាចគ្របបាំងស្មៅធម្មតា បណ្តាលអោយមានផលប៉ះពាល់រយៈពេលយូរដូចជា ការកើតឡើងនូវជីដែលមានជាតិអាស៊ីត ការថយចុះនូវជីចំរុះហើយបង្កើនហានិភ័យនៃការសឹកវិចិលជី (Jones et al. 1997). ផលប៉ះពាល់ដែលសំខាន់ទៀតនោះគឺ មានទាំងការបាត់បង់ស្ថេរភាពផ្ទៃដី ការថយចុះនៃអាហាររូបត្ថម្ភនិងការផ្លាស់ប្តូររុក្ខជាតិបន្លែរាប់បញ្ចូលទាំងការឈ្លានពានរបស់ស្មៅចង្រៃ (Maass & Sawkins 2004:59).

Arachis pinto: Pinto Peanut សណ្តែកភិនតូយ

បាទ ចុងក្រោយ ពូជនេះមិនបានលេចឡើងថាជាស្មៅឈ្លានពានគេទេ PIER អោយអាត្រាវាចំនួន១ វាមានសុវត្ថិភាពណាស់ វាមានប្រយោជន៍ច្រើន ដូចដែលប្រោសបានលើកឡើង តែវាក៏បានផ្តល់អោយផងដែរនូវ ការដុះលូតលាស់គ្របដីយ៉ាងលឿន ដែលអាចការពារដីទប់ទល់នឹងភាពសឹកវិចិល បណ្តាលមកពីការហូរច្រោះរបស់ទឹកភ្លៀង សូមធ្វើការផ្សព្វផ្សាយពូជនេះ។

Leucaena leucocephala

Leucaena leucocephala វានៅតែជាការបដិវត្តបែតង អ្នកនិពន្ធបានកត់សំគាល់យ៉ាងច្បាស់ហើយថា នៅក្នុងអត្ថបទរបស់លោកប្រោស ពូជនេះអាចក្លាយទៅជាពូជឈ្លានពានយ៉ាងខ្លាំងនៅប្រទេសជាច្រើន វាអាចរីករាលដាលជូនកាលទៅជាស្មៅចង្រៃ ហុចជាលទ្ធផលដល់ការដុះតែវា (McNeely & Scherr, 2003:81).

PIER បានផ្តល់ថាជាហានិភ័យដ៏ខ្ពស់មួយហើយនិងពិន្ទុដែលទទួលយកមិនបាន បង្កើតអោយមានភាពជំនួសដ៏ក្រាស់ខ្លឹកដល់រុក្ខជាតិដើមហើយនិងកាត់បន្ថយភាពសំបូររបស់ពូជនានា បង្កើតអោយមានភាពក្រាស់ខ្លឹកនេះ វាបានផាត់ចេញនូវរុក្ខជាតិទាំងអស់ ដាំសំរាប់ធ្វើចំណីសត្វ តែលុះត្រាតែមានស្មៅឬក៏គ្រប់គ្រងវាអោយបាន វាដុះលូតលាស់យ៉ាងលឿន ទូទាំងតំបន់ដែលនៅជាប់គ្នា នៅហាវ៉ៃ ទៅជាធម្មជាតិហើយទូទៅ ជូនកាលបង្កើតអោយមានធាតុដែលគ្របគេដល់ដំណាំរុក្ខជាតិក្នុងការកាត់បន្ថយទាប ស្ងួត រុក្ខជាតិព្រៃ...”

CABI: “ ជាពូជអាណានិគមន៍គេខ្លាំងណាស់ នៅតំបន់គេទុកចោល ហើយនិងរុក្ខជាតិទីពីរឬ បាន បង្ហាញនៅក្នុងក្រុមទី២ជាស្មៅចង្រៃនៅអាព្រិកខាងត្បូង ...ចុះបញ្ជីរថាជាពូជឈ្លានពានគេនៅពើត្រូវក្ល ជាពូជឈ្លានពានមួយដែលបង្កជាបញ្ហានៅលើកោះ ...ផលប៉ះពាល់មានទាំងការកាត់បន្ថយនៅក្នុង ដំបន់ដីវាល សំរាប់សកម្មភាពដូចជា កសិកម្ម នៅពេលដែលពូជនេះបានក្លាយទៅជាស្មៅចង្រៃនៅលើ ដីចំការដែលគេទុកចោលឬវាលស្មៅ ...អាចមានផលប៉ះពាល់ដ៏រស់... យកឈ្នះលើរុក្ខជាតិដទៃទៀត ហុចជាលទ្ធផលដល់ការកាត់បន្ថយដីចំរុះ ... ធ្វើការផ្លាស់ប្រែសរីរាង្គជាសក្តានុពល... ការនាំអោយ មានភាពវិចរិលនៃពូជព្រៃសុទ្ធនៅហាវ៉ៃ ... ឧទាហរណ៍មួយចំនួនទៀតដែលពូជតែមួយមុខនេះ L. leucocephala បានធ្វើអោយវិចរិលដល់រុក្ខជាតិព្រៃរបស់ជនជាតិដើមភាគតិច ... នៅប្រទេសកាណា វា កំពុងប្រកួតប្រជែងជាមួយនឹងពូជដើម... ការនាំចូលទៅហ្នាំដើម្បីធ្វើការដាំឡើងវិញនៅតំបន់ដែលគេ គេទំលាក់គ្រាប់បែក តែពេលនេះកំពុងតែការពារក្នុងការកកើតឡើងនៃពូជរបស់ជនជាតិដើម... កំពុង ការពារការកកើតឡើងវិញនៃពូជព្រៃដើមនៅម៉ារីឡេស ... ខណៈពេលដែលជារុក្ខជាតិចំណីសត្វដែល មានសារៈប្រយោជន៍ខ្ពស់ វាមានជាតិពុលចំពោះសត្វចិញ្ចឹម ប្រសិនបើគេប្រើប្រាស់វាក្នុងបរិមាណ ចំណីច្រើនពេក។”

GISD: “ ត្រូវបានកត់បញ្ជីរថាជាពូជបរទេសដែលឈ្លានពានគេខ្លាំងបំផុតមួយក្នុងចំណោមទាំង១០០នៅ លើពិភពលោក អាចបង្កើតបានជាកុម្មុតែមួយដែលក្រាស់ខ្លឹកហើយមិនងាយក្នុងការកំចាត់វាទេពេល ដែលវាបែកកុម្ម... វារីករាលដាលពេញតំបន់ មិនអាចប្រើប្រាស់បាន មិនអាចធ្វើការបានហើយគំរាម ដល់ពូជរុក្ខជាតិព្រៃដើម... គេមិនដឹងថាវាឈ្លានពានទៅដល់ជំរករុក្ខជាតិនៅជិតខាងក្រាស់ ... តាម របាយការណ៍វាជាស្មៅចង្រៃក្នុងប្រទេសជាង២០ទូទាំងទ្វីបលើកលែងតែនៅអឺរ៉ុបនិងអង់តាក់ទិក... ជា ស្មៅចង្រៃនៅតាមតំបន់វាល ជាញឹកញាប់នៅតាមឆ្នេរ មាត់ស្ទឹង ព្រៃពាក់កណ្តាលស្រោង និងនៅ កន្លែងដែលគេទុកចោលនិងយូរៗម្តងឃើញមានតាមដីកសិកម្ម ... អាចបង្កើតបានជាកុម្មុតព្រៃក្រាស់ ដែលវាអាចជំនួសនូវឈើព្រៃបានតាមការរាយការណ៍ នៅតំបន់ខ្លះនិងគំរាមកំហែងដល់ពូជដើមដែល គេធ្វើការអភិរក្សនៅតំបន់ខ្លះ... អាចធ្វើអោយតំបន់ល្អនៃដីដែលគេទុកចោលទៅជាមិនអាចប្រើប្រាស់ បាននិងមិនអាចចូលបាន។”

Gliricidia sepium

មិនបានកត់បញ្ជីជាពូជឈ្មួនពានដោយ GISD ទេ ពូជនេះមានប្រយោជន៍ណាស់ជាពូជបណ្តុះដាំសំរាប់កូនឈើព្រៃដើមក្នុងព្រៃតំបន់ត្រូពិកសំរាប់ការស្តារឡើងវិញនិងត្រូវបានគេប្រើជាកសិកម្ម។

PIER: “មានហានិភ័យឈ្មួនពានទាប... អាចដាំដុះទៅជាបងមួយបាន (ខ្ញុំមិនដែលបានឃើញថាវាអាចធ្វើបាន)

CABI: “ជាពូជឈ្មួនពានជាសក្តានុពលនិងមធ្យម ... អាចសម្របបាន ជាឈើដែលដុះលូតលាស់លឿនដែលមានលទ្ធភាពអាចរីកដុះដាលដល់ទៅ ៤០ម ពីឈើដើមរហូតដល់ចុងមែកចេញផ្លែ... ជាអ្នកណានិគមន៍នៅលើដីដែលរំខានដល់ព្រៃ... បានក្លាយជាស្មៅចង្រៃនៅប្រទេសចាម៉ៃកា ... អាចចាត់ទុកថាជាសក្តានុពលស្មៅចង្រៃនៅអូស្ត្រាលី។”

តើយើងត្រូវទៅណាចាប់ពីចំណុចនេះ?

ទោះបីជាពេលខ្លះវាលើសលូសក៏ដោយ វាជាការពិតណាស់ដែលថាជីវិតគឺជាសេរីមួយនៃការធ្វើពាណិជ្ជកម្មរួមបញ្ចូលគ្នា។ ជាសក្តានុពលដំណាំសំរាប់ចំណីសត្វដែលឈ្មួនពានគឺមិនមានការលើកលែងឡើយ។ ក្នុងស្ថានភាពជាច្រើន គុណប្រយោជន៍នៃការនាំមកនូវពូជឈ្មួនពានជាសក្តានុពលនេះពិតជាបានចាយថវិការអស់ច្រើនណាស់ ប្រហែលជាអ្នកអានរបស់លោកប្រោនរស់នៅក្នុងបរិបទបែបនេះ។ នៅកន្លែងដែលអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកកសិកម្មបានធ្វើឡើង។ ពូជឈ្មួនពានជាច្រើន (បើមិនច្រើនពេក) ប្រហែលជាត្រូវបានកកើតរួចហើយតែនៅប្រើប្រាស់តិចតួច។ ការលើកកម្ពស់ការប្រើប្រាស់របស់វាអាចជួយទប់ស្កាត់ការរីករាលដាលមិនអោយឆ្លងទៅដល់កន្លែងដែលយើងមិនចង់អោយទៅ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ពូជដើមដែលស្រដៀងគ្នាអាចរកបានដែលអាចផ្តល់អោយនូវគុណប្រយោជន៍ស្រដៀងគ្នាទៅនឹងពូជឈ្មួនពាននេះដែរ។ តែរុក្ខជាតិដើមត្រូវបានមើលរំលង ប្រហែលជាដោយសារតែការលំអៀងរបស់យើងជាសកលចំពោះពូជកម្រនៅពេលដែលប្រើគឺជាការគិតដ៏ល្អប្រសើរ។

នៅពេលដែលពិចារណាថាតើត្រូវនាំឬនាំម្តងទៀតឬអត់ចំពោះសរីរាង្គនេះ (មិនត្រឹមតែដំណាំចំណីសត្វទេ) ការពិចារណាជាច្រើនគួរតែត្រូវបានយកមកធ្វើ តើការកត់តាពីសរីរាង្គទាំងនេះមាននៅណាទៀត តើគេស្គាល់ទេថាវាជាពូជឈ្មួនពានគេ? បើដូច្នោះ តើវាមានហានិភ័យប៉ុន្មាន ហើយគេគ្រប់គ្រងវាប្រៀបណាបាន (Hulme 2012)? អង្គការដែលមានធនធានដូចជាអេកូ គួរតែមានការវាយ

តម្លៃអោយបានច្បាស់លាស់ពីស្មៅចង្រៃមុនពេលធ្វើការផ្សព្វផ្សាយពូជទាំងនេះ។ ទម្រង់ការវាយតម្លៃហានិភ័យបែបនេះអាចធ្វើទៅបាន ដូចជានៅ គ្រីស្ទល Driscoll et al. (2014:16625), ហើយអាចសម្របបានទៅតាមបរិបទជាក់លាក់។

ជីវសន្តិសុខជាតិ បានបង្ហាញពីការនាំការគ្រប់គ្រងពូជឈ្នានពានគេប្រកបដោយជោគជ័យមែនទែន និងមានតម្លៃថោកនៅក្នុងប្រទេសមួយចំនួនដែលយកវាមកប្រើប្រាស់ ដូចជានៅញូស៊ីឡែន និងអូស្ត្រាលី (Springborn et al. 2011), តែដោយព្រោះពូជឈ្នានពាននេះវាបានធ្វើអាណានិគមន៍រួចហើយវាប្រហែលជាករណីសិក្សាមួយដែលដូចជាយឺតពេលបន្តិចហើយ។ ការពិត ជីវសន្តិសុខយ៉ាងតឹងរឹងអាចផ្តល់មកនូវគុណប្រយោជន៍ជាច្រើនផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច (Simberloff et al. 2013:61; Keller et al. 2007). តែយើងជាច្រើនដែលធ្វើការក្នុងប្រទេសខ្លះដែលមានគ្រោងការណ៍ជីវសន្តិសុខមិនគ្រប់គ្រាន់ឬខ្សោយដែលគោលការណ៍នៃនាំក្នុងការគ្រប់គ្រងពូជឈ្នានពាននេះមិនត្រូវបានពង្រឹងនៅមូលដ្ឋាន នៅតាមភូមិ និងតាមកសិដ្ឋាន។ ក្នុងករណីបែបនេះ វប្បធម៌នៃ ន័យថា គ្រប់មនុស្សកំពុងធ្វើអ្វីដែលត្រឹមត្រូវក្នុងក្រសែភ្នែករបស់គាត់ ហាក់ដូចជាគ្របបាំងទៅហើយ។ មានដំលោះខ្លះ ដែលថា ខ្ញុំនឹងដាក់តម្រូវការរបស់សហគមន៍លើការការពារបរិស្ថាន តែនេះជាការនាំទៅរកផ្លូវខុសយ៉ាងខ្លាំង និងជាការការពារដំលោះខ្លួនឯងអោយបានឈ្នះព្រោះការបែងចែកជាពីរគឺមិនមានឡើយ។ អ្វីដែលអាក្រក់ចំពោះបរិស្ថានវានឹងអាក្រក់ណាស់ដល់សហគមន៍ដែលរស់នៅក្នុងបរិស្ថាននោះ

កន្លែងដែលសកម្មភាពមានហានិភ័យដែលរំពឹងទុកមុនដែលអាចបណ្តាលអោយមានការប៉ះពាល់ដល់មនុស្សនិងបរិស្ថានហើយនិងភាពអវត្តមាននៃប្រជាមតិខាងវិទ្យាសាស្ត្រផង គោលការណ៍ហាមប្រាមជាមុនបានដាក់បន្ទុកទៅលើភស្តុតាង (ថាសកម្មភាពឬគោលការណ៍នោះគឺមិនមានផលប៉ះពាល់ទេ) លើអ្នកទាំងឡាយណាដែលអនុវត្តន៍ការងារនោះ។ អ្នកទាំងនោះ (រាប់ទាំងយើងដែរ) ដែលទទួលយកគំនិតដូចផ្តើមប្រកបដោយហានិភ័យត្រូវតែទទួលខុសត្រូវដើម្បីធានាថាគេមិនបានបង្ករភាពគ្រោះថ្នាក់ឡើយ។

"នៅពេលដែលសកម្មភាពបានលើកឡើងពីការតំរាមកំហែងចំពោះសុខភាពមនុស្សឬបរិស្ថាន ការវាស់វែងជាមុនត្រូវបានធ្វើឡើងទោះបីជាការទំនាក់ទំនងរវាងការបង្កនិងហុចលទ្ធផលមិនត្រូវបានរៀបចំឡើងជាវិទ្យាសាស្ត្រក៏ដោយ"

សព្វថ្ងៃនេះ សាធារណៈទទួលរងនូវតម្លៃនៃស្មៅចង្រៃដែលប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន ដែលបានគេចចេញពីស្មៅចំណីសត្វ (Driscoll et al. 2014). ឧស្សាហកម្មកសិពាណិជ្ជកម្មនៅតែបន្តបង្កើតរុក្ខជាតិថ្មី ផ្សព្វផ្សាយនិងចេញលក់វា ជាមួយនឹងគំនិតតិចតួចពីផលលំបាកជាអវិជ្ជមានហើយនិងអត់មានច្បាប់ឬការទទួលខុសត្រូវ។ Driscoll and Catford (2014) បានជំរុញអោយរដ្ឋាភិបាលដាក់បញ្ចូលការខូចខាតផ្នែកបរិស្ថានជាសក្តានុពលនៅពេលដែលគេធ្វើការពិនិត្យវិស័យកសិកម្មថ្មី ហើយនិងនៃនាំ អោយមានប្រព័ន្ធពិន័យបង់ប្រាក់លើការបំពុល។ តែវាជាគំនិតដ៏អស្ចារ្យ តែខ្ញុំមិនឃើញថាវាបានកើតឡើងពេលណាមួយឆាប់ៗនេះឡើយ។ វាមានប្រយោជន៍ចំពោះអំណាច ជាអន្តរជាតិ និងការការពារក្នុងកសិឧស្សាហកម្ម។

មុនពេលដែលយើងសំរេចចិត្តថាត្រូវផ្សព្វផ្សាយឬចេញអោយប្រើពូជឈ្នានពានជាសក្តានុពលនេះឬក៏អត់ ហើយបន្ទាប់ពីធ្វើវាជាលើកដំបូងហើយនូវការវាយតម្លៃហានិភ័យ យើងដែលជាអ្នកបង្កើតនិងពង្រីកអ្នកធ្វើការប្រហែលជាត្រូវសួរខ្លួនឯងមួយសំណួរសិនថា តើខ្ញុំនឹងមានឆន្ទៈក្នុងការទទួលខុសត្រូវស្របច្បាប់សំរាប់ការខាតបង់ដែលបានបង្កអោយកើតឡើង ដល់មនុស្សនៃប្រជាជាតិនេះទេបើវានឹងក្លាយទៅជាពូជដែលឈ្នានពាន? ជាបុគ្គល ខ្ញុំគិតថាកសិឧស្សាហកម្ម អង្គការ អ្នកធ្វើការផ្នែកអភិវឌ្ឍន៍ដែលទទួលយកហានិភ័យបែបនេះទៅលើខ្លួនឯងត្រូវតែទទួលខុសត្រូវក្នុងករណីដែលវារីករាលដាលទៅជាឈ្នានពាន និងទាំងថវិការដងសំរាប់កសិឧស្សាហកម្មនេះ។

សូមគិតពិចារណាពូជដើមក្នុងស្រុកដែលជាជំរើសដ៏ល្អដែលអាចផ្តល់នូវគុណប្រយោជន៍ស្រដៀងគ្នាជាមួយនឹងហានិភ័យតិចជាង។ ធានាគ្រាប់ពូជអេកូអាស៊ីកំពុងតែព្យាយាមធ្វើការងារនេះ ជាឧទាហរណ៍ ស្មៅវិធីវីដែលមិនមែនជាពូជឈ្នានពាន (*Chrysopogon zizanioides*) មានសក្តានុពលជាដំណាំចំណីសត្វសមរម្យតែមិនមានហានិភ័យដូចបានរៀបរាប់ខាងលើឡើយ។ ពូជដែលស្រដៀងគ្នាជាច្រើនដែលអាចរកបាននៅអាព្រិក ថៃនិងកន្លែងផ្សេងទៀត។ ទោះបីជាមានការឈ្នានពានជាសក្តានុពលទៅខាងក្រៅពីការចែកចាយដើមក៏ដោយ ក៏វានៅតែត្រូវបានប្រើប្រាស់ក្នុងចំនួនធម្មតាមួយយ៉ាងមានប្រសិទ្ធិភាព ហើយមានសុវត្ថិភាពក្នុងការផ្គត់ផ្គង់ជាច្រើន (ឧទាហរណ៍ *C. nigricans* នៅប្រទេសកាណា និង *C. nemoralis* នៅប្រទេសថៃ) ឧទាហរណ៍ដទៃទៀតគឺជាការប្រើប្រាស់នៅប្រទេសឥណ្ឌូនេ

ស៊ី albizia (Paraserianthes falcataria) នៅក្នុងការចែកចាយរបស់វាជាធម្មជាតិនៅឥណ្ឌូនេស៊ីភាគ
ខាងកើតហើយនៅប៉ាពួញូគីនេ។ ជាផ្លូវការជាពូជឈើដែលដុះលឿននៅក្នុងពិភពលោក ពូជនេះ
ទំនងជាភ្លាយទៅជាឈ្មួនពានគេដែរនៅពេលដែលគេនាំទៅក្នុងតំបន់ថ្មី (ដូចជានៅហ្វីលីពីន)

តែវាជាជំងឺសង្គមសំរាប់ Leucaena leucocephala នៅក្នុងកំរិតធម្មជាតិរបស់វា។ អ្នកធ្វើការតាម
ភូមិត្រូវបានគេដាក់អោយធ្វើការយ៉ាងចំនៅក្នុងភូមិក្នុងតំបន់ជនជាតិ ដើម្បីកំណត់ពីភាពស្រដៀងគ្នានៃ
ពូជដើមសុទ្ធនៃពូជឈ្មួនពានកម្រដែលអាចមានផលប៉ះពាល់ជាសក្តានុពល។

ជាចុងក្រោយខ្ញុំសូមធ្វើការចង្អុលបង្ហាញថា ទោះបីជានៅពេលដែលពូជរុក្ខជាតិបានភ្លាយទៅជាបន្ទុក
ផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច ផ្នែកបរិស្ថានយ៉ាងខ្លាំងក៏ដោយ ក៏នៅតែមានសង្ឃឹមដែរ។ ការកំចាត់នៅតែ
អាចធ្វើបាន ទោះជាគេជឿថាផ្ទុយផ្ទុយក៏ដោយ ព្រោះបច្ចេកទេសនៃការកំចាត់មានការរីកចំរើនឡើង
ដល់ចំណុចដែលការធ្វើការកំចាត់អាចយកបាន។ Genovesi (2011) បានពិនិត្យឡើងវិញលើការកំចាត់
ជាង ១០០០ ដង រាប់បញ្ចូលទាំងការឈ្មួនពានដែលមានរយៈពេលវែងក៏ដោយ ដោយរកឃើញថា
៨៦% បានជោគជ័យ។គុណប្រយោជន៍នៃការកំចាត់មានទំហំធំធេងណាស់ លោកអាឡាន់និងសហ
ការី (២០១១) បានរកឃើញថាការកំចាត់រុក្ខជាតិឈ្មួនពាន honeysuckle បានកាត់បន្ថយជាច្រើននូវ
ហានិភ័យជំងឺកើតពីចៃ Lyme នៅសហរដ្ឋអាមេរិក ដោយចែងថា ការគ្រប់គ្រងការឈ្មួនពានផ្នែកដី
វិទ្យាអាចជួយបានសំរាប់ធ្វើអោយល្អឡើងនូវបន្ទុកចំពោះជំងឺដែលកើតឡើងដោយភ្នាក់ងារចំលង ទៅ
លើសុខភាពរបស់មនុស្ស។ ការកំចាត់ បើអាចធ្វើទៅបាន អាចជាមានតម្លៃថោកជាងការគ្រប់គ្រងការ
ឈ្មួនពានដែលមានរយៈពេលយូរ។ ការដាច់ពូជក្នុងតំបន់មុនគេដែលគេនាំមកដល់ញូស៊ីឡែន
មានតម្លៃតិចជាង៤០ដងជាធម្មតាជាងការប៉ុនប៉ងក្រោយទៀត (Simberloff et al. 2013:61).ការ
កំចាត់ ជាពិសេសដោយការប្រើបច្ចេកទេសស្តារឡើងវិញនូវអេកូឡូស៊ី អាចស្តារសេវាកម្មប្រព័ន្ធអេកូឡូ
ស៊ីដែលវាបានបាត់បង់ដោយសារតែពូជឈ្មួនពាន។

ក្នុងការសន្និដ្ឋាន ខណៈពេលដែលយើងមិនអាចនិងមិនគួរលើកទឹកចិត្តអោយមានការហាមប្រាមដល់
ពូជដែលឈ្មួនពាននេះ មានរឿងខ្លះដែលគួរតែហាមនៅកន្លែងដែលយើងធ្វើការ។ នៅក្នុងកំរិតដែល
ទាបបំផុត យើងគួរតែឆ្ពោះទៅមុខជាមួយនឹងគោលគំនិតដែលដឹងជាមុនពេញលេញ។ខ្ញុំមិនចង់ធ្វើអា

យនណាម្នាក់អាចអោយអាម៉ាស់ឡើយ តែចង់រំលឹកអ្នកទាំងអស់គ្នាអោយវាស់វែងពីការទទួលខុសត្រូវ និងពិចារណាដោយភាពវៃឆ្លាតអំពីរបៀបដែលយើងប្រើស្មៅដំណាំជាក់លាក់និងពូជរុក្ខជាតិដទៃទៀត ដែលអាចជាឈ្លានពាន។ ក្នុងនាមជាអ្នកធ្វើការអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ យើងត្រូវពិចារណា ពីការទទួល ខុសត្រូវរបស់យើងហើយគិតដល់ការនាំយកពូជដែលអាចនាំអោយមានភាពទទួលរងទុក្ខយូរអង្វែង។ សូមអោយយើងកុំបន្តការមិនយកចិត្តទុកដាក់មិនអើពើរទៀត ដោយគ្មានការយកចិត្តទុកដាក់ជាមុន ចំពោះផលប៉ះពាល់ជាគ្រោះមហន្តរាយជាសក្តានុពលនោះឡើយសូមស្នើរជាយោបល់នៃនាំអោយប្រើ រុក្ខជាតិដែលសមរម្យដែលផ្តល់ផលប្រយោជន៍ច្រើន។ បើមិនអញ្ចឹងទេ យើងនឹងបំផ្លាញគ្រប់គោល បំណងដែលយើងពុះពារធ្វើ ដែលមានចែងនៅក្នុងចំណងជើងរបស់លោកប្រធានដែរ : ការលើកកម្ពស់ ជីវភាពរស់នៅ។

កត់ចំណាំ ទោះបីជាខ្ញុំអ្នកប្រឹក្សាសំរាប់អង្គការ លីដអាស៊ីនិងដៃគូរបស់គេក៏ដោយ ខ្ញុំសប្បាយចិត្ត ណាស់ក្នុងការជួយអ្នកដទៃ ជាមួយបញ្ហាអភិវឌ្ឍន៍បរិស្ថាន ជាពិសេសក្នុងប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍និង អាស៊ី ខ្ញុំអាចទាក់ទងបានតាមរយៈ anura@wbt.org .

References ឯកសារយោង

Agoramoorthy, Govindasamy & Hsu, Minna J. 2007. Ritual releasing of wild animals threatens island ecology. *Human Ecology*, 35(2): 251-254.

Allan, Brian F., Dutra, Humberto P., Goessling, Lisa S., Barnett, Kirk, Chase, Jonathan M., Marquis, Robert J., Pang, Genevieve, Storch, Gregory A., Thach, Robert E. & Orrock, John L. 2010. Invasive honeysuckle eradication reduces tick-borne disease risk by altering host dynamics. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 107(43): 18523-18527.

ការកំចាត់រុក្ខជាតិផ្កានេះកាត់បន្ថយនូវជំងឺដោយកើតពីចៃដោយការផ្លាស់ប្តូរឌីណាមិច

Bradshaw, Corey J.A., Sodhi, Navjot S. & Brook, Barry W. 2009. Tropical turmoil: a biodiversity tragedy in progress. *Frontiers in Ecology and the Environment*, 7(2): 79-87.

ចលាចលត្រូពិក សោកនាដកម្មជីវចម្រុះក្នុងដំណើរការរីកចំរើន

Bright, C. 1999. Invasive species: pathogens of globalization. *Forest Policy*, 1999: 51-64.

Brown, Stuart. 2015. The use of tropical forages for livelihood improvement in Southeast Asia: A focus on Livestock. *ECHO Asia Notes*, 23: 3-9.

ការប្រើប្រាស់ស្មៅចំណីសត្វនៅត្រូពិកសំរាប់ការលើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ ការផ្តោតទៅលើសត្វ

CBD. n.d. Invasive Alien Species. Accessed 3 July 2015 from <https://www.cbd.int/invasive/> ព្រះបរទេស ឈ្មានពាន

Chakraborty, S. (ed.) High-yielding anthracnose resistant *Stylosanthes* for agricultural systems. *ACIAR Monograph*, 111, 268 p.

ស្មៅស្ពាយឡដៃលប្រឆាំងដែលមានផលខ្ពស់សំរាប់ប្រព័ន្ធកសិកម្ម

Clavero, Miguel & García-Berthou, Emili. 2005. Invasive species are a leading cause of animal extinctions. *Trends in Ecology and Evolution*, 20(3): 110.

ពូជឈ្មានពានគឺជាមូលហេតុនាំមុខគេនៃការដាច់ពូជសត្វ

Cronk, Q.C.B. & Fuller, J. 1995. *Plant invaders: the threat to natural ecosystems*. London, UK: Chapman & Hall and World Wide Fund for Nature.

អ្នកវាទទីរបស់រុក្ខជាតិ ការគំរាមកំហែងដល់ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីធម្មជាតិ

Crooks, J.A. 2011. Lag times. In *Encyclopedia of Biological Invasions* (Simberloff, D. & Rejmánek, M., eds), pp. 404–410, University of California Press.

DAISIE. 2009. *A Handbook of Alien Species in Europe*. Springer, Berlin. សៀវភៅស្តីពីពូជពីបរទេសនៅក្នុងតំបន់អឺរ៉ុប

Driscoll, Don A. & Catford, Jane. 2014. New pasture plants pose weed risk. *Nature*, 516(7529): 37.

Driscoll, Don A., Catford, Jane A., Barney, Jacob N., Hulme, Philip E., Inerjit, Martin, Tara G., Pauchard, Aníbal, Pysek, Petr, Richardson, David M., Riley, Sophie & Visserm, Vernon. 2014. New pasture plants intensify invasive species risk. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 111(46): 16622-16627.

រុក្ខជាតិស្មៅថ្មីពង្រឹងដល់ហានិភ័យពូជឈ្មានពានគេ

Duncan, R.P. & Williams, P.A. 2002. Darwin's naturalization hypothesis challenged. *Nature*, 417: 608-609. សមតិកម្មការធ្វើអោយទៅជាធម្មជាតិរបស់ជំរុំន

Essl, Fanz, Dullinger, Stefan, Rabitsch, Wolfgang, Hulme, Philip E., Hülber, Karl, Jarosík, Vojtech, Kleinbauer, Ingrid, Krausmann, Fridolin, Kühn, Ingolf, Nentwig, W., Vilà, M., Genovesi, P., Gherardi, F., Desprez-Loustau, M.-L., Roques, A. & Pysek, P. 2011. Socioeconomic legacy yields an invasion debt. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 108(1): 203-207. កេរ្តិ៍ដៃណែនាំសង្គមកិច្ចសង្គមនាំមកនូវបំណុលពីពូជឈ្មួនពាន

Genovesi, P. 2011. Are we turning the tide? Eradications in times of crisis: how the global community is responding to biological invasions. In *Island Invasives: Eradication and Management* (Veitch, C.R. et al., eds), pp. 5–8, IUCN. តើយើងត្រូវបង្វែរទឹកដំនោរឬ? ការកំចាត់គឺជាពេលវេលានៃវិបត្តិ តើសហគមន៍អន្តរជាតិកំពុងឆ្លើយតបយ៉ាងណាចំពោះពូជឈ្មួនពានផ្នែកដីវិទ្យានេះ នៅក្នុងពូជដែលឈ្មួនពាននៅកោះ: ការកំចាត់និងការគ្រប់គ្រង

Gassó, Nuria, Pyšek, Petr, Vilà, Montserrat & Williamson, Mark. 2010. Spreading to a limit: the time required for a neophyte to reach its maximum age. *Diversity & Distributions*, 16(2), 310-311. រីករាលដាលទៅដល់ចំណុចមួយមានកំណត់ ត្រូវការពេលវេលាសំរាប់ នីអូហ្វីតយានដល់កំរិតអតិបរមារបស់សំរា ចំរុះនិងការចែកចាយ

ISSG (Invasive Species Specialist Group). 2007. *Global invasive species database*. Auckland, New Zealand: World Conservation Union. ទិន្នន័យពូជឈ្មួនពានគេទូទាំងសកលលោក សមាគមអភិរក្សជាសកលលោក

Jones, P.G., Galwey, N.W., Beebe, S.E. & Tohme, J. 1997. The use of geographical information systems in biodiversity exploration and conservation. *Biodiversity and Conservation*, 6: 947-958. ការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធព័ត៌មានភូមិវិទ្យាក្នុងការរុករកនិងអភិរក្សដីចំរុះ ដីចំរុះនិងការអភិរក្ស

Hulme, P.E. 2012. Weed risk assessment: A way forward or a waste of time? *Journal of Applied Ecology*, 49(1): 10-19. ការវាយតម្លៃហានិភ័យស្មៅចង្រៃ ការការឆ្ពោះទៅមុខឬជាការខាតពេលវេលា?

Kaimowitz, David & Sheil, Douglas. 2007. Conserving what and for whom? Why conservation should help meet basic human needs in the tropics. *Biotropica*, 39(5): 567-574. តើអភិរក្សសំរាប់អ្វីនិងសំរាប់អ្នកណា? ហេតុអ្វីបានជាការអភិរក្សអាចជួយបំពេញតម្រូវការរបស់មនុស្សនៅតំបន់ត្រូពិកបាន។

Keller, Reuben P., Lodge, David M. & Finnoff, David C. 2007. Risk assessment for invasive species produces net bioeconomic benefits. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 104(1):203-207. ការវាយតម្លៃហានិភ័យសំរាប់ពូជឈ្មួនពានគេ បង្កើតអោយមានសំណាញ់គុណប្រយោជន៍ផ្នែកជីវសេដ្ឋកិច្ច

Maass, Brigitte L. & Sawkins, Mark. 2004. History, relationships and diversity among *Stylosanthes* species of commercial significance. Pp 9-26 in Chakraborty, S. (ed.) High-yielding anthracnose resistant *Stylosanthes* for agricultural systems. *ACIAR Monograph*, 111, 268 pp. ប្រវត្តិសាស្ត្រ ទំនាក់ទំនងនិងចំរុះ ក្នុងពូជស្ពាយឡូ ផ្នែកពាណិជ្ជកម្មដ៏សំខាន់ ស្ពាយឡូសំរាប់ការប្រឆាំងនឹងមេរោគអានប្រាក់ដែលមាន ផលច្រើនសំរាប់ប្រព័ន្ធកសិកម្ម

McNeely, Jeffery A. 2001. Invasive species: a costly catastrophe for native biodiversity. *Land Use and Water Resources Research*, 1(2): 1-10. ពូជល្អានពានគេ មហាន្តរាយដ៏ច្រើនសំរាប់ជីវចំរុះដើម ការប្រើ ប្រាស់ដីនិងធនធានទឹក

McNeely, Jeffrey A., Mooney, H A., Neville, L.E., Schei, P.J. & Waage, J.K. (eds.). 2001. *Global Strategy on Invasive Alien Species*. IUCN, Cambridge. យុទ្ធសាស្ត្រសកលលោកសំរាប់ពូជបរទេសដែលល្អានពានគេ

McNeely, Jeffery A. & Scherr, Sara J. 2003. *Ecoagriculture: Strategies to feed the world and save wild biodiversity*. Island Press: Washington, D.C. កសិកម្មអេកូ យុទ្ធសាស្ត្រក្នុងការអោយចំណីពីភពលោកនិង ការសង្គ្រោះជីវចំរុះ

Millennium Ecosystem Assessment. 2005. *Ecosystems and Human Well-being*. Island Press, Washington, DC. ការវាយតម្លៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីសហស្សវត្ស ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនិងសុមាលភាពមនុស្ស

Miller, C.P., Rains, J.P., Shaw, K.A. & Middleton, C.H. 1997. Commercial development of *Stylosanthes*. II. *Stylosanthes* in the northern Australian beef industry. *Tropical Grasslands*, 31: 509-514. ការអភិវឌ្ឍន៍ជា ពាណិជ្ជកម្មរបស់ស្ពាយឡូ ស្ពាយឡូនៅក្នុងឧស្សាហកម្មចិញ្ចឹមគោនៅអូស្ត្រាលីភាគខាងជើង

Naylor, Rosamond L. 1996. Invasions in agriculture: Assessing the cost of the Golden Apple Snail in Asia. *Ambio*, 25(7): 443-448. ការវាទទីល្អានពានក្នុងកសិកម្ម ការទទួលបានតម្លៃនៃខ្យងមាសនៅអាស៊ី

Perrings, Charles, Williamson, Mark, Barbier, Edward B., Delfino, Donriana, Dalmazzone, Silvana, Shogren, Jason, Simmons, Peter & Watkinson, Andrew. 2002. Biological invasion risks and the public good: an economic perspective, *Conservation Ecology*, 6(1): 1. ហានិភ័យជីវវិទ្យាហើយនិងប្រយោជន៍ សារធាណៈ គោលគំណិតសេដ្ឋកិច្ច អភិរក្សអេកូឡូស៊ី

Pimentel, David, Loch, Lori, Zuniga, Rodolfo & Morrison, Doug. 2000. Environmental and economic costs of non-indigenous species in the United States. *BioScience*, 50(1): 53-65. តម្លៃផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចនិងបរិស្ថាន ពីពូជមិនមែនជាប់ជនជាតិដើមនៅសហរដ្ឋអាមេរិក

Pimentel, David, McNair, S., Janecka, J., Wightman, J., Simmonds, C., O'Connell, C., Wong, E., Russel, L., Zern, J., Aquino, T. & Tsomondo, T. 2001. Economic and environmental threats of alien plant, animal, and microbe invasions. *Agriculture, Ecosystems & Environment*, 84(1): 1-20. ការគំរាមកំហែងផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចនិងបរិស្ថាននៃរុក្ខជាតិបរទេសសត្វនិងការឈ្លានពានពីមីក្រូប កសិកម្ម ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនិងបរិស្ថាន

Pimentel, David, Zuniga, Rodolfo & Morrison, Doug. 2005. Update on the environmental and economic costs associated with alien-invasive species in the United States. *Ecological Economics*, 52: 273-288. ការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពលើតម្លៃដែលទាក់ទងនឹងសេដ្ឋកិច្ចនិងបរិស្ថានទាក់ទងនឹងពូជឈ្លានពានពីបរទេសនៅសហរដ្ឋអាមេរិក សេដ្ឋកិច្ចអេកូឡូស៊ី

Preston, G. & Williams, L. 2003. Case Study: The Working for Water Programme: Threats and Successes. *Service Delivery Review*, 2(2): 66-69. ករណីសិក្សា ការធ្វើការសំរាប់កម្មវិធីទឹក ការគំរាមកំហែងនឹងជោគជ័យ

Rejmanek, Marcel. 2000. Invasive plants: approaches and predictions. *Austral Ecology*, 25(5): 497-506. រុក្ខជាតិឈ្លានពាន យុទ្ធសាស្ត្រនិងការទស្សនា

Shan-Hua Wu, Shu-Miaw, Chaw & Rejmanek, M. 2003. Naturalized Fabaceae (Leguminosae) species in Taiwan: the first approximation. *Botanical Bulletin of Academia Sinica*, 44: 59-66. ពូជនៅតៃវ៉ាន់ ការប៉ាន់ស្មានជាលើកដំបូង

Simberloff, Daniel. 2011. How common are invasion-induced ecosystem impacts? *Biological Invasions*, 13(5): 1255-1268. តើជាធម្មតាការឈ្លានពានវាបានធ្វើអោយប៉ះពាល់ដល់អេកូឡូស៊ីដោយរបៀបណា?

Simberloff, Daniel, Martin, Jean-Louis, Genovesi, Piero, Maris, Virginie, Wardle, David A., Aronson, James, Courchamp, Franck, Galil, Bella, García-Berthou, Emili, Pascal, Michel, Pylet, Petr, Sousa, Ronaldo, Tabacchi, Eric & Vilà, Montserrat. 2013. Impacts of biological invasions: what's what and the way forward. *Trends in Ecology and Evolution*, 28(1): 58-66. ផលប៉ះពាល់នៃការឈ្លានពានផ្នែកជីវវិទ្យា តើជាអ្វីនិងធ្វើដូចម្តេច? និន្នាការក្នុងការវិវត្តអេកូឡូស៊ី

Springborn, Michael R., Romagosa, Christina M. & Keller, Reuben P. 2011. The value of nonindigenous species risk assessment in international trade. *Ecological Economics*, 70(11): 2145-2153. គុណតម្លៃនៃ

ការវាយតម្លៃហានិភ័យពូជដែលមិនមែនជាបរិស្ថានជាតិដើមនៅក្នុងពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ សេដ្ឋកិច្ច
អេកូឡូស៊ី

UNEP. n.d. *Invasive alien species: a growing threat in regional seas*. Accessed 3 July 2015 from
http://www.unep.org/regionalseas/publications/brochures/pdfs/invasive_alien_brochure.pdf ព្រះ
ណ្ណានពានពីបរទេស ជាការគំរាមកំហែងដែលកំពុងតែរីកឡើងនៅតំបន់អាស៊ី

Vilà, Montserrat, Basnou, Corina, Pyšek, Petr, Josefsson, Melanie, Genovesi, Piero, Gollasch, Stephan,
Nentwig, Wolfgang, Olenin, Sergei, Roques, Alain, Roy, David, Hulme, Philip E. & DAISEI partners. 2010.
How well do we understand the impacts of alien species on ecosystem services? A pan-European, cross-
taxa assessment. *Frontiers in Ecology and the Environment*, 8(3): 135-144. តើយើងយល់បានច្បាស់ប៉ុន្មាន
ចំពោះផលប៉ះពាល់នៃពូជបរទេសទៅលើសេវាកម្មអេកូឡូស៊ី? ជួរមុខនៃអេកូឡូស៊ីនិងបរិស្ថាន

Vitousek, P.M., L.R. Walker, L.D. Whiteaker, D. Mueller-Dombois, & P.A. Matson. 1987. Biological
invasion by *Myrica faya* alters ecosystem development in Hawaii. *Science*, 238(4828): 802-804. ការ
ណ្ណានពានផ្នែកជីវវិទ្យាដោយ *Myrica faya* ផ្លាស់ប្តូរប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនៅហាវៃ

[កំណត់តា ពីអ្នកនិពន្ធ ខាងក្រោមនេះគឺជាការធ្វើការតាមដាននិងជាព័ត៌មានមានប្រយោជន៍ពីធានាគា
គ្រាប់ពូជអេកូឡូស៊ីចំពោះការនាំអោយស្គាល់រុក្ខជាតិ:]

ការនាំពីចរិតលក្ខណៈរបស់រុក្ខជាតិ ការនាំអោយប្រុងប្រយ័ត្នជាសំខាន់

អេកូផ្តល់នូវកញ្ចប់គ្រាប់ពូជតូចមួយសំរាប់ការសាកល្បង សូមយល់ថា រុក្ខជាតិត្រូវបានចាត់ទុកថាជា
ការសាកល្បងពិសោធន៍ដំបូងមុននឹងធ្វើការនាំវា ទៅសមាជិកនៅសហគមន៍របស់អ្នក។ អ្នកធ្វើ
ការផ្នែកអភិវឌ្ឍន៍ជាច្រើនមែនទែនមាននៃនាំនិងផ្សព្វផ្សាយ បច្ចេកទេសដ៏ស្មុគស្មាញនេះ ហើយនិងរុក្ខ
ជាតិដ៏អស្ចារ្យ មុននឹងធ្វើការពិសោធន៍វាអោយបានគ្រប់គ្រាន់និងនៅនឹងកន្លែង។ សូម្បីតែការសិក្សាក៏
មិនបានធ្វើនៅក្នុងប្រទេសតែមួយតែធានាថាអាចទទួលបានយកបានឬបានជោគជ័យ។ ការនាំល្បឿន
ពេកនូវគំនិតថ្មីរុក្ខជាតិថ្មីទំនងដូចជាជួបនូវបញ្ហាធ្ងន់ធ្ងរណាស់។ កសិករអាចដាំនៅក្នុងចំការរបស់គេ
ជាមួយនឹងពូជថ្មីឬវិនិយោគនៅក្នុងការរក្សារបស់គេនៅក្នុងឧបករណ៍ថ្មីនៅពេលដែលបញ្ហាមានឡើង
ប្រហែលជាសត្វល្អិតបំផ្លាញ ឬឧបករណ៍សំភារៈខុសមិនសមរម្យ។ នៅចុងបញ្ចប់ គ្រួសារកសិករនឹង
ជួបទុក្ខសោក ហើយអ្នកធ្វើការខាងផ្នែកអភិវឌ្ឍន៍អាចនឹងមានពេលដ៏ពិបាកក្នុងការផ្សព្វផ្សាយនូវគំនិត

ផ្សេងៗទៀតឬការបង្កើតថ្មីទៀត។ មនុស្សនិងបាត់បង់ជំនឿជឿជាក់លើគាត់ឬទុកចិត្តគាត់ ជាមួយនឹង ផលលំបាកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរសំរាប់ការងារឬពន្ធកិច្ចរបស់អ្នក។

ការធ្វើការពិសោធន៍ដោយខ្លួនឯងមុននឹងផ្សព្វផ្សាយគ្រាប់ពូជនៅក្នុងសហគមន៍ដ៏ទូលំទូលាយមាន គុណសម្បត្តិច្រើនណាស់។ អ្នកត្រូវការដឹងថាតើរុក្ខជាតិនេះអាចលូតលាស់បានទេនៅក្នុងតំបន់របស់ អ្នកមុនពេលដែលកសិករអាចរៀបចំដីឬពេលសំរាប់ដាំដុះវា។ តាមរយៈការពិសោធន៍នេះ អ្នកអាចរក ឃើញនូវគន្លឹះដ៏ល្អមួយសំរាប់រដូវកាលរបស់អ្នកសំរាប់ការដំណើរការដ៏ល្អប្រសើរ។ អ្នកទទួលបាននូវ កញ្ចប់គ្រាប់ពូជដ៏តូចមួយពីអេកូ បើរុក្ខជាតិលូតលាស់បានល្អ អ្នកនឹងមានគ្រាប់ពូជជាច្រើនសំរាប់ចែក រំលែក។ បើរុក្ខជាតិមិនលូតលាស់ល្អ និងមិនផលិតគ្រាប់ ប្រហែលជាវាមិនត្រូវទេនៅតំបន់របស់អ្នក។ តើគ្រាប់ពូជគួរតែត្រូវបានទទួលយកយ៉ាងសាទរឬ អេកូអាចអោយអ្នកនូវធនធានជាពាណិជ្ជកម្មបាន ប្រសិនបើអ្នកត្រូវការចំនួនដ៏ច្រើនឬចង់ពង្រីកជាតិហ្សែនអោយបានច្រើនឡើង។ បើរុក្ខជាតិដែលដាំ នៅក្នុងតំបន់ក្លាយទៅជាធំពេក។ ជីវជាតិហ្សែនមិនត្រឹមតែផ្តល់អោយនូវសក្តានុពលសំរាប់រុក្ខជាតិដ៏ល្អ ដែលគេកំណត់នោះឡើយ តែថែមទាំងបានការងារក្នុងករណីមានជំងឺរីករាលដាលឡើងដែរ។

លើសពីការជាសាវាងហានិភ័យនៃភាពបរាជ័យក្នុងការដាំដុះជារួមហើយ ការសាកល្បងតូចមួយអាច អោយអ្នកវាយតម្លៃពីសក្តានុពលស្មៅចង្រៃ នៃពូជមួយចំនួននៅក្នុងតំបន់របស់អ្នក។ សូមពិនិត្យមើល រុក្ខជាតិអោយបានប្រិតប្រៀងនូវពេលវេលាដាំដុះដំបូង ដើម្បីធានាថា វានឹងមិនមែនជារុក្ខជាតិដែលនឹង បង្កជាបញ្ហានោះឡើយ។ ជាអកុសល ចរិកលក្ខណៈពីរបស់ស្មៅចង្រៃ ដែលផលិតគ្រាប់បានយ៉ា ងច្រើន និងមានលទ្ធភាពអាចយកឈ្នះនៅក្នុងលក្ខខ័ណ្ឌ ពិបាកបាន គឺពិតជាមានពិតនៅធានាគ្រាប់ ពូជអេកូ។ យើងពិតជាបានដឹងច្បាស់ចំពោះហានិភ័យនេះហើយបានកំចាត់វានូវពូជមួយចំនួនពីធានា គាររបស់យើង នៅពេលដែលគ្រោះថ្នាក់នៃការនាំនូវពូជស្មៅចង្រៃនេះហាក់ដូចជាធំសំបើម។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ រុក្ខជាតិដែលមានភាពធន់ខ្លាំងដែលអាចលូតលាស់បានអាចជាព្រះពរសំ រាប់ស្ថានភាពជាច្រើន ជាឧទាហរណ៍ វាពិបាកក្នុងការគិតស្រមៃដល់រុក្ខជាតិដើមឈើដែលនឹងអាច ក្លាយទៅជាកត្តាចង្រៃនៅតំបន់មួយចំនួននៅអាព្រិកឬហៃទិ ដែលមានភាពខ្វះខាតខាងអុសដុតនោះ ការបញ្ជូនចេញត្រឹមតែមួយកញ្ចប់តូចគឺជាសុវត្ថភាពចំពោះការនាំនូវស្មៅចង្រៃ ដោយព្រោះជារុក្ខ ជាតិដែលឈ្លានពានគេពេកគេប្រហែលជាកំណត់វានិងងាយស្រួលគ្រប់គ្រងវានៅតំបន់តូចៗ ជាចុង ក្រោយ សូមចាំថារុក្ខជាតិដែលធានាគាអេកូទទួលយកជាទូទៅជារុក្ខជាតិសំរាប់ចំណីអហារដែលអាច ទទួលយកបាននៅគ្រប់ទីកន្លែងនៅទូទាំងពិភពលោក ទោះបីជានៅតាមតំបន់នានាក៏ដោយ ក្នុងករណី

នេះដែរ មានការវាស់វែងពីសុវត្ថិភាពតាមដែលយើងទាំងអស់គ្នាអាចរៀនបានហើយទទួលបាន
ប្រយោជន៍ពីឆ្នាំនៃការជ្រើសរើសរុក្ខជាតិដោយមនុស្សនៅក្នុងផ្នែកខ្លះនៃពិភពលោកយើង។

យើងគិតពីសមាជិកបណ្តាញដែលបានស្នើរសុំគ្រាប់ពូជពីយើងសំរាប់ការពិសោធន៍តាមចំការ។នេះមិន
មានន័យថាអ្នកត្រូវតែធ្វើការពិសោធន៍នោះឡើយ តែយើងសង្ឃឹមថាអ្នកនឹងយកពេលក្នុងការសរសេរ
មកយើងបន្ទាប់ពីរុក្ខជាតិត្រូវបានប្រមូលផល សូមអោយយើងដឹងពីការចាប់អារម្មណ៍របស់អ្នកជាទូទៅ
ទៅលើការសាកសមរបស់វានៅក្នុងតំបន់នោះនិងការដុះលូតលាស់។ ទំរង់នៃការរាយការណ៍ពីការ
ពិសោធន៍ (ជាភាសាអង់គ្លេស បារាំង និងអេស្តាញ) ត្រូវបានផ្ញើទៅជាមួយនឹងគ្រាប់ពូជរបស់អ្នកដែរ។
យើងវាយចូលកត់ត្រានូវលទ្ធផលរបស់អ្នកក្នុងទិន្នន័យរបស់យើង ហើយប្រើប្រាស់ព័ត៌មាននេះធ្វើអោយ
យកាន់តែល្អឡើង នូវអនុសាសន៍ដល់អ្នកដទៃហើយនិងចែករំលែកដល់អ្នកវិទ្យាសាស្ត្រដែលមានការ
ចាប់អារម្មណ៍។ របាយការណ៍នេះជួយអោយយើងដឹងពីការដុះឡើងនិងបញ្ហានៃស្មៅចង្រៃ ក៏ដូចជាអោយ
យើងបានដឹងពីការនាំដំណើរជ័យនិងការទទួលយករុក្ខជាតិនេះទៅក្នុងសហគមន៍បាន។យើង
តែងតែសប្បាយរីករាយក្នុងការទទួលយករបាយការណ៍សាកល្បងគ្រាប់ពូជ តែយើងក៏ចាប់អារម្មណ៍
ជាពិសេសដែរទៅលើលទ្ធផលយូរអង្វែងនៃការនាំរុក្ខជាតិនេះនិងផលប៉ះពាល់របស់ការងារអេកូ។
ប្រសិនបើអ្នកទទួលបានគ្រាប់ពូជពីអេកូនិងរុក្ខជាតិដែលសម្របខ្លួនបាននៅក្នុងចំការរបស់អ្នកនិងក្នុង
តំបន់របស់អ្នក សូមអោយយើងដឹងផង។